

НОВИНИ

..... ЕЖЕДНЕВЕН ИНФОРМАЦИОНЕН ВЕСТНИК
 ГОДИШНО 3 МЕСЕЦА 4
 РАДСЛАВА БИБЛИОТЕКА
 ТУКЪ

СЛЪДЪ 16-И ЮНИЙ.

СОФИЯ, 17 юний. Въ свръзния съ събитията слъдъ 16 юний 1913 година бестдвахме съ единъ отъ членове-тъ на делегацията, която прѣдставя България на мирната конвенция въ Букурещъ. Нашиятъ събесѣдникъ изказа между другото и слѣдното:

„Никога нѣма да забравя днитѣ, които прѣкарахъ въ ромжиската столица прѣзъ 1913 година. Нашата делегация бѣше унижена не само отъ ония, които се смѣтаха за побѣдителѣ на България. Съ твърдѣ голѣма мъка изпълниха възложената ми задача. Мене ми бѣше извънредно тягосно и не можехъ да се помира съ мисълта да се откажемъ отъ онази Македония, за която българскиятъ народъ даде толкова мново жертви. Отъ никого помощъ, отъ никого съдѣйствиє

Противъ прѣдставителитѣ на героична България бѣха всички дипломати съ изключение на единъ, който не бѣше въ състояние да ни подкрѣпи. Нашитѣ усилия да запазимъ поне онова, което бѣше напоено съ кръвта на толкова хиляди храбри българи, останаха безъ резултатъ. Най-послѣ бѣхме поканени да подпишемъ приготвения протоколъ, защото въ противенъ случай, въ сърцето на България въ София, при най-малкия опитъ отъ наша страна да протакаме прѣговоритѣ, най-късно слѣдъ 48 часа щѣха да влѣзатъ войскитѣ на ликующа Ромжия, рѣшихме да прѣбѣгнемъ до послѣдни отстъпни. Прибѣрзахме да се явимъ прѣдъ руския пълномощенъ м-ръ Шибекъ, комуто изложихме нашето положение, относно депешата въ София, споредъ която българската армия не само не бѣше побѣдена, но въ дѣйствителностъ грозеше гръцката армия съ погромъ.

Изтъкнахме, че за войната съ съюзницитѣ ни не е виновенъ българския народъ, който е освободенъ отъ Русия по инициативата на благородния Царь-Освободителъ; ние наблѣгнахме, че не трѣбва да се унищожава България, създадена чрѣзъ толкова много руски жертви. Помиснахме бързата интервенция на Русия да не се наложатъ тъй позорнитѣ мирни условия на България, като подчертахме, че заради грѣшнитѣ на българскитѣ управници не трѣбва да се взематъ всички плодове на българскитѣ побѣдителѣ.

Рускиятъ пълномощенъ м-ръ, слѣдъ като изслушаша нашия апелъ, ни отговори, че вече е твърдѣ късно и ние трѣбва да подпишемъ договора, споредъ който Русия ще запази правото си да се произнесе както намери за добръ.

На нашето възражение за накрънение престижа на България, рускиятъ пълномощенъ м-ръ ни отговори, че съ извършеното на 16 и юний Русия не може да помогне съ нищо на България.

Ние напуснахме руската легация и изгубихме послѣдната надежда. Този моментъ бѣше така трагиченъ, както никой пжтъ. Проникнати отъ дълбокото съзнание, че България вече е наистина изоставена отъ цѣлия свѣтъ дори и отъ тѣзи, които имаха моралната длъжностъ да бдятъ, за да не бждемъ така дълбоко наказани, ние отидохме да подпишемъ букурещкия договоръ, твърдо рѣшени, като се завърнемъ въ България, енергически да поддържаме, че трѣбва да работимъ трескаво, за да се подобримъ колкото е възможно по-скоро и да слѣдваме една политика, успѣхътъ на която да зависи прѣдимно отъ нашитѣ собствени сили, като не разчитаме никога на чужда помощъ.

Благодарение на тази политика ние вече сполучихме да реабилитираме България и когато тя върви по пътя, по който можехме да се възвърнемъ, ние имаме основание да вѣрваме, че благодарение на закрѣпналата български мощъ да постигнемъ въ недалечно бждѣще националното си обединение.

ДЪЛОТО ПО АТЕНТАТА.

СОФИЯ, 17 юни. Вчера слѣдъ пладне бѣ разпитана най-важната свидѣтелка *Софѣра Майеръ*, любовница на Йоцо Сантовъ.

Запитана какво знае по атентатѣ въ казиното, отговорила, че нищо не знае, а съ Йоцо Сантовъ се запознала отъ една година, била негова любовница и на 31-и януарий вечерта и прѣзъ нощта е прѣкарала заедно съ него.

Запитана кое е вѣрно — зашото прѣдъ слѣдователя е заявила, че е била съ него на заговѣзми, значи на 1-и февруарий, а не на 31-и януарий — тя казала, че е дала тѣзи показания, за да се освободи по-скоро отъ затвора и че прѣвитѣ показания не били вѣрни, а вѣрни сж днешнитѣ. Прѣкарала въ дома на нѣкой си Шикорски, полякъ по народностъ, осжжданъ за кражба и фалшивкация.

Защитата ѝ дава редица въпроси. Тя заявила, че си легнала въ 5 часа сутринта, защото до тогава било много горещо, и заспали въ 5 часа, а се събудили въ 10 часа сутринта, когато излѣзла и отишла при господарката си, а той излѣзълъ на 12 часа.

Слѣдъ това биде разпитанъ единъ втори важенъ свидѣтел, македонскиятъ водителъ Тодоръ Александровъ, който даде своитѣ показания за Викенти, когото обрисова като съвършено съмнителенъ типъ още отъ врѣмето на македонското движение. На нѣколко пжти, когато билъ свиканъ македонския революционенъ конгресъ прѣзъ 1906 година, като делегатъ билъ и Викенти тогава заедно съ нѣкой си Поповъ. Конгресътъ билъ издаденъ и блокиранъ отъ турцитѣ и подозрѣнието за издателството паднало върху Викенти и върху Попова, слѣдствие на което тѣ били осждени, обаче въ послѣдствие, на Викенти нищо не направили, понеже се установило, че издателътъ е билъ Поповъ.

Викенти билъ натоваренъ да направи нѣкаква анкета на каситѣ на комитетъ, но той злоупотрѣбилъ паритѣ. Той заявилъ, че обвиняемиятъ Миланъ Маноловъ заедно съ Илиевъ биле членове на бандата „Червенитѣ братя“ — единъ младотурски терорестически кружокъ, който дѣйствувалъ противъ България. И Викенти самъ е билъ членъ на тази банда.

Запитанъ г. д-ръ Геннадиевъ, вѣрно ли е, че е давалъ пари на Викенти, отговорилъ: Да валь съмъ му, защото го мислѣхъ като водителъ на македонската организация.

(Засѣданието отъ тази сутринъ).

Защитникътъ Рогачевъ съобщилъ, че сж били бити Викенти и Йоцо Сантовъ. Прокурорътъ заявилъ, че на тѣзи лица било наложено дисциплинарно наказание, за дѣто, въпрѣки запрѣщението, говорили по дѣлото съ други лица. Продължи разпита на Александровъ, Бакаловъ, Ангеловъ и Сантовъ. Послѣдниятъ прѣпоръчва Викенти, като самоотверженъ четникъ.

Д-ръ Никола Геннадиевъ отговорилъ слѣдното: — „Познавамъ се съ Викенти отъ 1910 год., когато Викенти дойде у дома ми съ 45 души да изка-

жатъ съчувствието си по поводъ даването ми въ сждъ. Другитѣ си отидоха и Викенти остана и ми каза, че нѣкога съмъ му правилъ добро, като съмъ го назначилъ у-лъ въ свищовската търг. гимназия и който изказа съчувствие, че съмъ билъ подвѣдъ подъ сждъ по партизанщина

Този момъкъ ми хареса. Въ 1911 год. го срѣцнахъ и той ми каза, че билъ чиновникъ въ Сметната палата. Послѣ бѣхъ получилъ адската машина отъ Египетъ. Това е дѣло на младотурцитѣ, които искахъ да убиятъ царя, Радославовъ, менъ, Ляпчевъ, генералъ Савовъ, Фицевъ и др.

Това ми зададе страхъ и като искахъ да осигурия живота си, повикахъ Викенти и го попитахъ не можемъ ли да издиримъ изпратенитѣ отъ Турция убийци. Той се съгласи, и когато отъ генералния щабъ ми съобщиха, че нѣкой си Ив. Христовъ билъ изпратенъ въ София, за да ме убиятъ, казахъ това на Викенти и послѣднитѣ два дена слѣди и ме увѣри, че подобно лице не е идвало. Подиръ това ходихъ въ Тръвна, но пакъ за сигурността на живота си взехъ Викенти. Когато започна войната той бѣше при мене като офицеръ.

Слѣдъ участието му въ войната, се завърна живъ и здравъ. Той се зарадва, а слѣдъ туй страда отъ холера и като оздравѣ бѣ ми винаги приятенъ гостъ. За Викенти това знамъ. Разпита продължава.

СТАРА-ЗАГОРА, 17 юний. Народниятъ прѣдставителъ Ив. Ангеловъ ни заяви, че новоизбраниятъ общински свѣтъ въ Ст.-Загора е почти недѣеспособенъ, защото либералната концентрация не е въ състояние да избере постоянно присѣствие. Затова оппозиционитѣ управляющи партии не могатъ да се споразумѣятъ, нито съ лѣвитѣ партии, нито съ коя да е отъ либералнитѣ партии, за да се избере постоянно присѣствие. Ангеловъ смѣта, че избраниятъ общински свѣтъ ницѣ трѣбва да си подадатъ оставкитѣ и слѣдъ това да се апелира къмъ старозагорското гражданство за избиране на такъвъ свѣтъ, който да бжде дѣеспособенъ.

Азъ съмъ готовъ — ни заяви г. Ангеловъ — да подкрѣпя всѣка група, правителствена или оппозициона, която ще се съгласи съ реализирането на нашата общинска платформа изложена прѣдъ старо-загорското гражданство въ послѣднитѣ избори.

Г. Милевъ е съгласенъ съ едно споразумение съ радослависти и привърженицитѣ на г. Ангелова при слѣднитѣ условия: Ангеловъ, Доневи и Грашевъ да си подадатъ оставката. Г. Милевъ настоява, щото г. Доневи и г. Грашевъ да си подадатъ оставкитѣ, защото смѣта, че нито единъ отъ тѣхъ не трѣбва да участвува въ постоянното присѣствие, прѣдъ видъ на това, че не се ползуватъ съ симпатитѣ на гражданството. Ако Доневи и Грашевъ си подадатъ оставката, на тѣхномѣсто ще бждатъ провъзгласени Тодоровъ и Милевъ, послѣд-

ниятъ отъ които се съгласилъ да се избере помощ. кмѣтъ. Ако това се удовлетвори Милевъ вѣрва, че общ. свѣтъ ще бжде дѣеспособенъ.

МИРЪТЪ

ще се сключи на 11 ноември.

Така поддържа единъ сътрудникъ на в. „Фигаро“, който се основава на слѣдната куриозна смѣтка:

Събира двѣтъ числа на годинитѣ на франко-германската война:

$$1870 + 1871 = 3741.$$

Сборътъ раздѣля на двѣ и извършва слѣдната операция:

$$3 + 7 = 10 \text{ и } 4 + 1 = 5.$$

Получава се датата на сключения миръ, т. е. десето число отъ петия мѣсець или 10 май 1871 год.

Сжщата смѣтка приспособява и за тази война, така:

$$1914 + 1915 = 3829$$

раздѣленъ сборътъ:

$$3 + 8 = 11 \text{ и } 2 + 9 = 11$$

полтчава се единадесето число на единадесетия мѣсець или 11 ноември 1915 год.

Сега остава да видимъ, дали домашната смѣтка ще излѣзе вѣрна съ пазарната!

ОКУПИРАНЕТО

на Додеканеза.

РИМЪ, 16 юни. (И. Т. А.) В. „Морнигъ Постъ“ пише:

„Окупирането на Додеканеза отъ Италия бѣше една военна необходимостъ въ свръзка съ поддържане на равновѣсието въ Сръдиземното море, и отъ тази гледна точка Италия придобива правото да задържи владѣнието на тѣзи острови въ една окончателна форма; но когато ще настане частъ на подѣлба, Италия ще вземе прѣдъ видъ правата на Гърция съ сжщия духъ на приятелство и равновѣсие, съ каквото се въодушевява по въпросътъ за Янина и Солунъ.

Италия, сигурно, ще претендира и за частъ отъ малоазийския брѣгъ, но Мала-Азия е доста голѣма, за да задоволи всичкитѣ апетити.

Италия всѣкога ще поддържа голѣмия принципъ на националноститѣ и свободитѣ, за това Гърция трѣбва да има довѣрие въ нея“.

Русия и Ромжия.

По отношение поведението на Русия къмъ Ромжия, в. „Рѣчь“ пише:

„Ромжия би била много лесно привлечена къмъ 4-то съглашение, особено къмъ Русия, ако тази послѣдната би извършила едно право дѣло, което Ромжия отдавна очаква, именно: „Повръщане на сръдна Бесарабия, която ѝ бѣше отнета слѣдъ руско-ромжискотурската война отъ 1877—78 г. (Б. Р. Руско-турската война).

Една друга мѣрка, за прѣвличане Ромжия къмъ руска страна, в. „Рѣчь“ вижда въ една бждаща по-добра политика въ управлението спрѣмо молдованитѣ въ Бесарабия.

Руското управление ще направи добръ, добавя вѣстника, ако подпомогне молдованитѣ въ Бесарабия и чрѣзъ училища на тѣхенъ езикъ ги повдигне да видятъ свѣтлина, за която жедуватъ отъ дълго врѣме.“

СТЕНОГРАФИЧЕСКИ

ПРАКТИЧЕСКИ КУРСЪ

отъ 1-й юли открива прѣподавателътъ при мъжката гимназия по словописа (кореспондентното писмо)

и рѣчописа (дебатното писмо) за ученички, ученици и любители.

Записване въ редакцията.

ПРЪГОВОРИТЪ СЪ БЪЛГАРИЯ.

СОФИЯ, 17 юни. Руският пълномощен м-ръ в София, който бѣ прѣдприелъ една обиколка въ провинцията, снощи се завърна въ столицата. Въ негово отсъствие прѣговоритѣ отъ страна на прѣдставителитѣ на четворното съглашение бѣха въ извѣстенъ застои. Днесъ има ново заседание, за да се разиска съвмѣстно върху инструкциѣ, получени отъ своитѣ правителства слѣдствие отсъствието на руския пълномощен м-ръ вчера се очакваха нови инструкции отъ респективнитѣ правителства, поради което и никакви постъпки прѣдъ българското правителство не сж правени.

Срѣщитѣ между Колушевъ и турскитѣ държавници продължаватъ. Споредъ съобщенията на чуждитѣ вѣстници, германското правителство продължава да влияе за постигане едно споразумѣние и може да се забѣлѣжи една мудностъ въ воденитѣ прѣговори, мудностъ толкова свойствена на турцитѣ. Германскиятъ печатъ вѣрва, че споразумѣнието ще бѣде свършенъ фактъ въ едно недалечно бъдеще.

По отношение Ромжния, трѣбва да се констатира, че, поради систематичното прѣчене при транспортиране на стокитѣ отъ и за България, всички български търговци сж отправили до м-ръ прѣдседателя г. Радославовъ, когото молятъ да се застъпи за запазване на българскитѣ интереси.

ВИЕНА, 16 юний. Завчера се състоя конференцията на германския имперски канцлеръ Бетманъ Холвегъ, германския м-ръ на машинитѣ работи фонъ Яговъ, Баронъ Бурияпъ, Графъ Тиса, Баронъ Цилехъ и високитѣ държавници на съюзнитѣ монархии.

Тѣ реферираха по прѣдстоящата дипломатическа акция. Говори се, че били привлѣчени и тримата прѣдстав. на Ромжния.

По ромжния въпросъ конференцията рѣшила да се отстъпи Буковина и да се даде автономия на Трансилвания (Ардеалъ). Ако Ромжния обяви война на Русия, да ѝ се объще и цѣла Бесарабия.

Върху тѣзи постъпки сж увѣдомени прѣдставителитѣ на двѣтѣ монархии въ Букурещъ.

Бетманъ Холвегъ направилъ посѣщение на много първенци въ града. Веднага слѣдъ конференцията, императоръ Францъ Иосифъ прие на ауденция Канцлера, а послѣ Бурияпъ и графъ Тиса; послѣдниятъ тутакси замина за Букурещъ.

Официаленъ бюлетинъ за италианския фронтъ.

РИМЪ. 16 юни. (И. Т. А.) „Нищо за отбѣлѣзване по фронта Тиролъ — Трентино, освенъ частична отдалечена артилерийска стрѣлба.“

Въ Карния, прѣзъ миналата нощъ неприятеля се опита съ нощна атака да нападне мѣстността около Фрайкобенъ.

На западъ отъ дефилето „Монти Крочи“ нашитѣ войски окупираха планинския връхъ Целенкапелъ.

По продължение на границата на Изонцо, нашитѣ прог्रेसи отбѣдъ рѣката вървятъ бавно, но безъ прѣкъсване.

За намаление водитѣ на Изонцо, заповѣдано е да се затвори канала при Монофалкене срѣщу течението. Тази операция бѣ извършена отъ инженернитѣ войски подъ силния неприятелски огънь.

Силнитѣ бури на 12 юни слѣдъ обѣдъ и прѣзъ нощта на 13, осушиха нашето напредване, особено въ планинскитѣ сектори.“

ВИЕНА, 16 юни. Въ източна Галиция съюзнитѣ армии продължаватъ да прѣсѣдватъ неприятеля. Въ постояннитѣ боеве съ рускитѣ армергарди, вчера достигнахме областта Задобечи, на сѣвѣроизтокъ отъ Львовъ. Съюзнишкитѣ авангарди напреднаха до р. Гиркъ, която прѣминаха въ долното ѝ течение.

Халиче е въ наше владѣние. Южния брѣгъ на р. Днестръ подъ Халиче е очистенъ отъ неприятеля. Слѣдъ ожесточенитѣ боеве, които продължаваха цѣли 5 дена, съюзнитѣ войски отъ армията на генералъ Лизенгенъ минаха Днестръ. По останалата частъ на Днестръ владѣе спокойствие.

БЕРЛИНЪ, 16 юний. Съюзнитѣ войски изтласаха рускитѣ армии отъ източна Галиция и при прѣвземането на Халичъ плѣниха 3,400 руси.

БУКУРЕЩЪ, 16 юний. По съобщения отъ Унгария, по цѣлата страна отъ 7 до 11 юний имало 172 холерични случаи, отъ които 52 смъртни, главно въ лагеритѣ на плѣнницитѣ.

РОТЕРДАМЪ, 16 юний. По свѣдения отъ Лисабонъ, мобилизацията на войскитѣ върви успѣшно. Въ най-скоро време ще бѣдате изпратени на бойния фронтъ нѣколко корпуса.

БУКУРЕЩЪ, 16 юний. Тукъ се носи слухъ, че м-ръ Сазоновъ е далъ оставка на цѣлия руски кабинетъ.

БУКУРЕЩЪ, 16 юний. Официално съобщение отъ молдовската граница подвърждаватъ, че съюзнишкитѣ австро-германски войски прѣминали Днестръ и сж окупирали двата ѝ брѣга. Рускитѣ войски съ бързото си отстъпление сж успѣли да се задържатъ само на нѣкои позиции при Ковазъ, Тукъ, обаче германскитѣ войски сж успѣли да достигнатъ неприятелскитѣ позиции. Миналата нощъ слѣдъ едно ожесточено сражение ние ги разбихме и прогонихме.

р. Днестръ по цѣлия фронтъ, по двата брѣга, е въ пъл-

ВИЕНА, 16 юний. Въ източна Галиция съюзнитѣ армии продължаватъ своето напредване по р. Гнила Липа и р. Буга. Близко до Струмлива нападнахме рускитѣ сили по тази линия. Бороптия бѣ завзета отъ нашитѣ войски. отъ Роваруска и Нишкова съюзнитѣ войски напреднаха по руска територия. Домашевъ е въ наше владѣние.

Прѣзъ нощта неприятеля изпразни позициитѣ си по дѣсния брѣгъ на р. Торнова. По сѣверния брѣгъ на Санъ започна отстъплението си къмъ сѣвѣроизтокъ. Ние го прѣсѣдвахме навсѣкжде. Въ Полша по р. Днестръ положението а непро-мѣнено.

АТИНА, 16 юний. Въ Галиполи отъ нѣколко дни ставатъ рѣшителни сражения. Турцитѣ укрѣпаватъ позициитѣ си и много признаци показватъ, че е прѣдстояща една голѣма акция.

СОФИЯ, 16 юний. Отъ Солунъ съобщаватъ че страната е въ революционно брожение. Венизелосъ заявилъ, че, ако не се свика скоро камарата ще дойде на власт и той ще пови-ка народа и самъ ще свика парламента.

СОФИЯ, 17 юни. Органътъ на Гунарисъ пише: Франция и Русия не ще се противопоставятъ на исканията на Гърция, да гарантиратъ териториалната ѝ цѣлостъ. Само Англия е до-брѣ разположена да гарантира тази цѣлостъ, благодарение по-литиката на Венизелосъ.

РУСКАТА

преса и Сърбия.

В: „Рѣчь“ като говори за поведението на сѣрбитѣ по отношение исканията на България казва:

„Сѣрбитѣ се заинатиха и не искатъ и да знаятъ за въпроса на българскитѣ концесии. И за забѣлѣзване е, че това го правятъ и при побѣда и при поражение на съглашението.

Русия извади сабята, за да запази своитѣ интереси, но тя я употреби въ сѣщото време да избави и Сърбия.

Русия сега прави неизчислими жертви въ хора, и въ пари и то по единствената причина, че сѣрбскитѣ шовинистически водители доведоха работата до прѣстѣпление въ Сараево.

Европейската война можеше да избухне по късно, и тогава тройното съглашение би било по-добрѣ приготвено и Русия би имала готови всички необходими муниципи.

На нѣколко пѣти Русия се опира да я вразуми и убѣди, че е непростително отъ нейна страна да става причина да загинатъ неизчислими руски войници, и че не може да ѝ помогне прѣзъ Черно-море.

Повече отъ единъ пѣтъ, въ продължение на послѣднитѣ 10 мѣсеца Русия даде на Сърбия да разбере, че сѣдбата на тѣхната държава ще бѣде изложена на голѣмъ рискъ, ако е за тази Македония.

Но нищо не можа да я убѣди. Сърбия освободи една частъ отъ войскитѣ си, а друга частъ изпрати въ Албания да се настани; така че тя, си остава вѣрна на своята традиционна политика, която е, да завземе колкото е възможно повече земи, въ това време, когато силитѣ отъ съглашението си проливатъ крѣвта за обща кауза.

При тѣзи условия трѣбва да се заключи, че тройното съглашение постъпва мекушаво къмъ Сърбия, която трѣбваше отдавна да бѣде заставена да се подчини на рѣшението ѝ, защото ако бѣше Сърбия вразумѣна съ време, положението на Балканитѣ, както и по другитѣ фронтове щѣше да бѣде съвсѣмъ друго.“

?

На 3 юний, на едно разстояние отъ 1000 крачки по шосето Варна—Добричъ въ пѣска се намѣри дѣтски трупъ отъ мѣжки полъ на 4—5 мѣсеца. Трупътъ е намѣренъ, но и до сега не е отглатнато чие е дѣтето, кога е хвърлено и въпроса си остава единъ голѣмъ въпросъ.

Слѣдствието.

Слѣдъ като е било донесено на административната властъ за намѣрения дѣтски трупъ, властитѣ сж наредили слѣдствие, което е установило слѣдното:

билъ спиртосанъ и поставенъ въ шише и се е съхранявалъ цѣли 20 години въ аптеката на С. Менахемовъ. Споредъ показанията пѣкъ на птекяря, той го е получилъ отъ старата аптека на Апостолидисъ.

Трупътъ подаренъ.

Миналата година г-нъ Менахемовъ подарилъ този дѣтски трупъ въ шишето на бившия си слуга Халилъ Мюслимановъ за споменъ, а той пѣкъ го прѣподарилъ на единъ музикантинъ.

Трупътъ продаденъ.

Вѣроятно, този музикантъ го е подарилъ на едно дружество, което давало вечеринка въ „Юнашкия салонъ.“ Както се знае обикновено по вечеринкитѣ се продаватъ разни прѣдмети, така и тоя прѣдметъ, дѣтския трупъ е билъ изложенъ на надаване публично въ вечеринката и трупътъ билъ купенъ отъ акцизния стражаръ Янко Костовъ.

Сѣдбата на трупа.

Стражарътъ Коста, вѣроятно, е билъ ергенъ и отнася откупениятъ дѣтски трупъ въ Акцизното управление. На послѣдѣтъ, обаче, акцизното управление се прѣмѣства отъ ул. Царъ Борисъ до училищната инспекция и при прѣнасянето трупа е билъ изхвърленъ съ градска кола вънъ отъ града. Дѣца, които сж играли и ровили този боклукъ, сж намѣрили този дѣтски исторически трупъ, но при все това въпросътъ не е ясенъ и за сега и не се знае отъ кѣдѣ произхожда то, чие е дѣтето и съзнанието на властта ли е спиртосано прѣди 20 години отъ аптекаря Апостолидисъ.

Работата е не открита и си остава една тайна-въпросителна?

Послѣдницитѣ на у-ля Димитровъ и варнен. археологич. д-во.

Наскоро се помина въ градъ Варна учителя при мѣжката гимназия Г. Димитровъ. Въ отчета, издаванъ въ варненско археологично д-во, той написа нѣколко статии върху произхода на гагаузитѣ и пр. На слѣдницитѣ на покойния поискали 100,000 л. за неговитѣ научни трудове. Отъ обясненията, що имъ се дадоха отъ страна на настоятелството на д-то тѣ оттеглиха исканията си. Както се научаваме, поменатитѣ наслѣдници заявили вече въ респективното м-во, че прѣкратяватъ прѣписката по тоя въпросъ. Цѣлиятъ тоя въпросъ е обясненъ съ двѣ писма, които сж напечатани въ тазгодишния отчетъ.

Комитетъ на Варн. безплат. учен. трапезарии изказва, своята благодарностъ, на семейството Стойчо Муховски за внесениетѣ 40 лева за единъ обѣдъ на питомцитѣ, по случай 40 дни отъ смъртта на бащата и дѣдото Несторъ.

Припѣкъ и на сѣнка

Львовъ падна, та общината ще се задържи!

Вчера телеграфътъ разнесе по четирѣхъ краища на свѣта, за падането и на крѣпостта Львовъ. Една слѣдъ друга крѣпоститѣ капаятъ отъ германскитѣ крупни чудовища.

И братята руси все извѣстятъ за:

— Голѣми побѣди надъ швабитѣ.

А то въ дѣйствителностъ е тъкмо обратното.

Изъ уста въ уста се повтаря думата:

— Падатъ!

— Та ми иде на ума:

Изъ дипломатическитѣ кръгове на кафене „Балканъ“ се носи упоритѣ слухъ за прѣдстоящото падане и на самата цанковистка крѣпостъ:

— Варненската община.

До колко това е вѣрно не знамъ, но, ако това е тѣй, пятамъ се:

— Дали друга година пакъ ще да се празнува патрония празникъ на цанковистката партия?

Не ми се вѣрва.

— Защото, ако се сѣди по тазгодишното отпразднуване, не би си помислилъ човѣкъ за ново такова.

По причина проста:

— Всичкия му салтанатъ и разкошъ се билъ струпалъ върху г-рба на фонда за безработнитѣ.

А безработнитѣ:

— Губѣха врѣмето си въ безработностъ, съ единичка надежда, че ще бѣдате назначени.

И наистина назначиха се:

— Оня, които вѣрваха, че руския царъ е първи на земята, че Даневъ е единствения български спасителъ и че кмета е милостивъ.

Нека никой не ми се сърди.

Така разправятъ безработнитѣ по улици и кафенета.

Тѣ даже разправятъ и друго.

А именно:

— Давало се пари на специални хора, които въ врѣме на тържеството да викатъ.

— „Да живѣй Русия, нашата освободителка, да живѣй Даневъ, че най-послѣ да живѣй и Василевъ!“

Така било.

— Е да живѣятъ. Азъ нѣмамъ нищо противъ това.

— Всѣки е роденъ, за живѣе.

Да бѣше г-нъ кмета поканилъ и мене и азъ щѣхъ да крѣкамъ.

Но кѣдѣ?

— Само прѣдъ него — въ салонъ Прошекъ.

И това било съмишленици и цанковисти.

Та искамъ да кажа:

— Ако е вѣрно, че общината ще пада, то да се устрои едно прощално дине или панахида, както щете го речете!

Като се отпуснатъ отъ нѣкой фондъ малко парици.

Разправятъ, че въ общинската каса се давало танцуващи вечеринки.

Но азъ вѣрвамъ, че все ще има, за нѣкой гуляй.

Защото сме въ надвечерието.

Защото всичко руско и русо-филско капи. Заклучавамъ:

— Крѣпостта Львовъ падна, та нашата община ли ще се задържи!

Нека г-нъ Василевъ ми про-сти, ако нѣщо съмъ згрѣшилъ, така разправятъ. . .

Ванюша.

ИНТЕРЕСНО!

Въ магазинъ на Димо Г. Демировъ се продава вахъръ келле (австрийска) и рѣванъ, русенска и кубичерски по 1-20 кгр.